

2) za użytki na obszarze miast i osiedli — w wysokości opłat pobieranych za tereny państwowe oddane w użytkowanie organizacjom społecznym na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297).

3. Ponadto za ponadnormatywne obszary użytków rolnych roczna opłata, o której mowa w ust. 2, powinna być zwiększona o 100 do 200%, przy czym obowiązek uiszczania podwyższonej opłaty ustaje z chwilą, gdy użytkownik zrzeknie się ponadnormatywnego obszaru użytków rolnych lub zagospodaruje go rolniczo.

4. Minister Rolnictwa i Minister Finansów w stosunku do gromad oraz Minister Gospodarki Komunalnej i Minister Finansów w stosunku do miast i osiedli wydadzą zarządzenia określające:

- 1) szczegółowe zasady i tryb ustalania opłat na rzecz Skarbu Państwa z tytułu użytkowania gruntów,
- 2) organy uprawnione do wymiaru tych opłat.

5. Opłaty określone w ust. 1 oraz opłaty określone w ust. 2 i 3 za użytki rolne na obszarze gromad stanowić będą wpływy budżetów terenowych.

6. Przepisy ust. 1, 2 i 3 nie dotyczą użytków rolnych przeznaczonych pod budownictwo zbiorników wodnych, określonych przez Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, jak również gruntów, co do których przewidziana jest w przyszłości rekultywacja.

7. Przy przekazywaniu użytków rolnych na cele spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego należy utrzymać dotychczasowe zasady odpłatności w zakresie użytków rolnych w klasach V i VI, a w stosunku do użytków rolnych w klasach I—IV — podnieść te opłaty o 50%.

§ 12. 1. Państwowej, spółdzielczej lub społecznej jednostce gospodarki rolnej — w razie przekazywania na cele nierolnicze gruntów, na których znajdują się budynki i inne urządzenia związane z prowadzeniem produkcji rolniczej — przysługuje prawo żądania przeniesienia tych budynków i urządzeń na inne grunty wskazane przez tę jednostkę.

2. Koszty przeniesienia oraz wartość produkcji w toku, określone według zasad stosowanych przy wywłaszczaniu, pokrywa jednostka przejmująca grunty na cele nierolnicze.

3. Jeżeli koszty przeniesienia budynków oraz innych urządzeń byłyby wyższe od kosztów wybudowania nowych zabudowań, jednostka przejmująca nieruchomość obowiązana jest pokryć koszty budowy nowych budynków i urządzeń.

4. Właściwy minister, a w stosunku do jednostek organizacyjnych podległych prezydium wojewódzkiej rady narodowej — to prezydium może w porozumieniu z Ministrem Finansów, w wypadkach uzasadnionych wyjątkowymi względami, zezwolić na wybudowanie nowych zabudowań na koszt ubiegającego się o przekazanie gruntów, choćby koszty ich budowy były wyższe od kosztów przeniesienia.

§ 13. Minister Gospodarki Komunalnej wprowadzi na wniosek prezydiów wojewódzkich rad narodowych lub Ministra Rolnictwa obowiązujące na terenach gromad przepisy dotyczące warunków wydzierżawiania gruntów Państwowego Funduszu Ziemi w stosunku do wszystkich państwowych użytków rolnych położonych w granicach miast i osiedli, z wyjątkiem użytków rolnych pozostających pod uprawami specjalnymi, które określi Minister Rolnictwa.

§ 14. Przepisy uchwały dotyczące:

- 1) prezydiów powiatowych rad narodowych — stosuje się również do prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty,
- 2) prezydiów wojewódzkich rad narodowych — stosuje się również do prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 15. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Rolnictwa oraz wszystkim innym ministrom i kierownikom urzędów centralnych, jak również prezydiom rad narodowych.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

201

UCHWAŁA Nr 199 RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1966 r.

w sprawie nadania numerów statystycznych jednostkom gospodarki uspołecznionej.

W celu usprawnienia opracowań statystycznych oraz stworzenia warunków do wprowadzenia nowoczesnej techniki przetwarzania danych statystycznych i rozszerzenia możliwości wszechstronnej analizy ekonomicznej w ujęciu działowo-gałęziowym, organizacyjnym i terytorialnym — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego nada jednostkom gospodarki uspołecznionej numery statystyczne, zawierające cyfrowe symbole przynależności organizacyjnej, podstawowego przedmiotu działalności oraz położenia terytorialnego (powiatu) danej jednostki.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego może w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) w określonych wypadkach nie nadawać numerów statystycznych niektórym jednostkom gospodarki uspołecznionej.

§ 2. Jednostkami gospodarki uspołecznionej w rozumieniu niniejszej uchwały są zakłady pracy, niezależnie od przyjętej w nich formy planowania lub finansowania, których mienie stanowi własność państwową, spółdzielczą lub społeczną albo jest przez nie użytkowane lub dzierżawione, przy czym rozróżnia się w szczególności:

- 1) jednostki gospodarcze nadrzędne: zjednoczenia (jednostki równorzędne) bezpośrednio podległe ministrom, kierownikom urzędów centralnych, prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących z województw), centralnym związkom spółdzielni oraz zarządom organizacji społecznych, nadzorujące działalność jednostek, o których mowa niżej, nie będące jednostkami budżetowymi, lecz utrzymywane z narzutów na koszty zgrupowanych przedsiębiorstw;
- 2) jednostki pośrednie: zjednoczenia (jednostki równorzędne) nie podlegające bezpośrednio ministrom (kierowni-

kom urzędów centralnych), występujące w wypadku czteroszczeblowej organizacji zarządzania;

- 3) przedsiębiorstwa: jednostki działające według zasad rachunku gospodarczego, w stosunku do których mają zastosowanie w szczególności przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61) oraz uchwały nr 158 Rady Ministrów z dnia 16 maja 1960 r. w sprawie organizacji finansowej i zasad systemu finansowego dla organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą, jak również przepisy wydane na podstawie wymienionych aktów prawnych; w rozumieniu uchwały za przedsiębiorstwa uważa się również kółka rolnicze;
- 4) jednostki budżetowe: jednostki finansowane na podstawie ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164); w rozumieniu uchwały za jednostki budżetowe uważa się również zakłady budżetowe;
- 5) inne jednostki: banki państwowe i banki w formie spółek akcyjnych z udziałem Skarbu Państwa, instytucje ubezpieczeniowe, spółki wodne.

§ 3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego może nadać numery statystyczne o charakterze pomocniczym jednostkom wchodzącym w skład niektórych zjednoczeń lub przedsiębiorstw, a nie stanowiącym samodzielnych przedsiębiorstw, jeśli to jest niezbędne do zapewnienia prawidłowych grupowań statystycznych.

§ 4. 1. Numery statystyczne nadane zostaną jednostkom gospodarki uspołecznionej w roku 1966 z ważnością od dnia 1 stycznia 1967 r., z wyjątkiem jednostek budżetowych, jednostek wymienionych w § 2 pkt 5 i przedsiębiorstw organizacji społecznych, którym numery zostaną nadane w roku 1967 z ważnością od dnia 1 stycznia 1968 r., jak również kółek rolniczych, które zostaną objęte systemem numerów statystycznych do roku 1968.

2. Nadanie jednostce gospodarki uspołecznionej numeru statystycznego następuje przez zawiadomienie o nadaniu numeru statystycznego, wydanego przez właściwy organ statystyki państwowej.

§ 5. 1. Numery statystyczne będą stosowane:

- 1) do oznaczania (symbolizacji) sprawozdań statystycznych (nie wyłączając statystycznych sprawozdań finansowych) oraz innych dokumentów przeznaczonych do opracowań statystycznych,
- 2) do oznaczania opracowań planistycznych, wykorzystywanych do sporządzania zestawień zbiorczych w układach organizacyjnych, działowo-gałęziowych i terytorialnych,
- 3) w korespondencji jednostek sprawozdawczych z organami statystyki państwowej, planowania i finansów,

4) do innych celów, np. w stosunkach z instytucjami finansowymi, centralami zaopatrzenia i zbytu itp., w zakresie uregulowanym odrębnymi przepisami.

2. Z chwilą nadania numeru statystycznego jednostce sporządzającej sprawozdania statystyczne na zasadach określonych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego lub Ministra Finansów pominięcie numeru statystycznego w sprawozdaniu będzie uważane za sporządzenie sprawozdania statystycznego w sposób nieprawidłowy.

§ 6. Szczegółowe przepisy, wydane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ustalą system numerów statystycznych jednostek gospodarki uspołecznionej oraz wykazy symboli służących do oznaczenia przynależności organizacyjnej i terytorialnej jednostek w ramach systemu numerów statystycznych. Symbole (człony) numerów statystycznych określające przynależność jednostek do działu, gałęzi bądź grupy gospodarki narodowej odpowiadać będą symbolom obowiązującej klasyfikacji gospodarki narodowej.

§ 7. 1. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) wydadzą zarządzenia zapewniające otrzymywanie przez Główny Urząd Statystyczny wszelkich zarządzeń lub informacji dotyczących powołania nowych jednostek gospodarki uspołecznionej, ich łączenia, podziału lub likwidacji, zmian organizacyjnego podporządkowania jednostek oraz zmian przedmiotu działalności jednostek.

2. Dyrektorzy zjednoczeń i jednostek równorzędnych zobowiązują podległe im właściwe komórki organizacyjne do sprawowania stałej kontroli mającej na celu sprawdzanie, czy wszystkie przedsiębiorstwa w zjednoczeniu posiadają numery statystyczne, czy stosują te numery zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz czy numery te są utrzymywane w stanie aktualnym.

§ 8. Po upływie terminów, o których mowa w § 4 ust. 1, banki będą odmawiały obsługi finansowej jednostek gospodarki uspołecznionej nie posiadających numerów statystycznych nadanych przez właściwe organy statystyki państwowej. Minister Finansów określi szczegółowy tryb postępowania banków w tych wypadkach.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów, innym zainteresowanym ministrom, Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego i kierownikom urzędów centralnych oraz prezidiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), jak również zaleca się jej realizację zarządom głównym centralnych związków spółdzielni oraz zarządom głównym organizacji społecznych.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 228 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1966 r.

w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Podwyższa się w sposób określony niniejszą uchwałą wynagrodzenie pracowników najniżej zarabiających za pracę wykonywaną od dnia 1 sierpnia 1966 r.

§ 2. Ustala się minimalne wynagrodzenie za pełny wymiar czasu pracy w wysokości 850 zł pracownikom wynagradzanym miesięcznie lub 4,40 zł pracownikom wynagradzanym za godzinę pracy.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu Pracy